

do sedaj, da ni Slovencev, da nimamo slovstva itd. Sedaj je pa prinesla sama podlistek o slovenskem slovstvu. V tem sestavku nas hoče sicer še grditi, ali vendar si bije sama v lice, ker mora priznavati, da napredujemo.

Iz Remšnika. (Letina. Sejem.) V spomladi bilo je slabo upanje za kmeta, a vendar je deževanje junija precej popravilo, da je bila rž še prav lepa, le pšenica je nekaj zastala; tej pa je bila zima škodovala. Sena nismo preveč dobili, a vendar še nekaj. Vsled tega je živina v slabi ceni, ker se že vse boji zime, kajti pretečena zima je posestnikom nepričakovane stroške napravila, ki so jih morali za klajo izvreči. Po 100 — 200 gld. so morali nekateri izdati za slamo in seno. Mošta, to je tolklje bomo tukaj precej imeli, ker so gruške in jabelke precej polne. Čespelj ali pravih sliv pa še nikdar ni bilo toliko, kakor letos. Na župnijskem posestvu se našteje na ped dolgi vejici po 15 — 20 sliv. To je nepričakovano veliko in vejevje visi že vse križema in bati se je, da se bo pod težo lomilo. Cvetele so namreč slive tukaj še le po hudih spomladnih vetrovih. Koruza je lepa in krompir še se tudi skazuje, primaka zdaj tudi ajdi prav po volji. Za ljudi bo še torej živeža le za živino bo bolje slabo. Na sv. Ruperta je tukaj živinski sejem in ako nam ne bodo zopet žandarji srenjske uradnije zaprli in tistih, ki že niso živinskega spričevala seboj prinesli, zopet tožili, kar se je zgodilo na sejmu v Marije obiskovanji, zna se dobro obnesti. Ako se pa to še enkrat zgodi, je naš sejem uničen. Vsi, ki niso bili živinskih spričeval že s seboj prinesli (ker žandarji vodja, g. Dornik je rekel: „osem dni je bil čas „Viehpass“ vzeti“), akoravno so ga na sejmov dan vzeli, bili so toženi in tudi od g. Moritscha, pristava v Marenbergu, obsojeni po fl. 1.— do fl. 2:50. To je bilo hudo. V slabih časih in pri slabi kupčiji še kazni plačevati! Na vprašanje, ali je dovoljeno na sejmov den živinsko spričevalo vzeti pri srenjskem uradu, rekel je okr. glavar: da! in je-li dovoljeno žandarjem srenjsko uradnije, kjer se živinska spričevala dajejo zapreti, — je tudi rekel: ne! Vse eno pa so bili tisti, ki so še le na sejmov den živinska spričevala vzeli, toženi in obsojeni. Eden je bil obsojen, ki živine celo ni na sejmu postavil, temuž se obrnil in jo gnal domov, ker ni mogel do srenjske uradnije. Kdo nam more to razjasniti?

Z Arlice na Pohorju. (Naš župan.) Dne 30. julija t. l. je bila obljuba občinskega zastopa Janževirh-Arlica, in je obljubo storil gospod Vekoslav Grubelnik. Gospod Vekoslav Grubelnik, se je dosedaj izkazal, pri vseh volitvah, kot naš neustrašeni borilec. Misli se tedaj, da bo ostal tudi kot občinski predstojnik naš mož, in nadaljeval že skoraj pred 20 leti

začeto delo za našo ljubo slovensko domovino. Le-to so njegovi predniki pričeli in ni dvoma, da ga bode on zvesto nadaljeval. Živeli!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V nedeljo, dne 8. avg. sta se dva mogočna cesarja, avstrijski in nemški, v Gostinjskih toplicah srčno pozdravila ter prijateljski objela. Ob enem pa sta se tudi ministra obeh cesarstev, knez Bismark in grof Kalnoky, sešla in ona gotovo ne iz prijateljstva. Kaj pa da je njiju spravilo na pot v Gostinje, ugiba svet ali težko, če ugene. Ali jima hodi za to, kako najlažje vzame naš cesar Hercegovino in Bosno Turku za vselej, ali pa kako se Rusu zabrani, da ne mahne po Turkih ali morebiti za oboje in še za druge stvari? — S časom izvemo to gotovo, dotlej pa upajmo, da bode ta znameniti shod cesarjev in njunih ministrov na blagor cesarstev. — Znani Lienbacher, konservativci pa neprijatelj Slovanov, dela na to, da se ločijo nemški konservativci od ostalih klubov desnice, toda ni še izpoznati, da mu gredo le ti na limanice. Nemški liberalci bi to se vé, da radi učakali, kajti s tem bi jela njim pšenica cvesti. — Ultranemški listi so si sedaj izbrali za tarčo dež. nadzornika ljudskih šol g. A. Rožeka, zakaj? Ker ima ime — česko. Bog vé, da nam mož ni vzrasel k srcu, toda v tem zdé se nam ti petelinje že vendar-le smešni, saj dela ves čas in v vsej svoji stroki samo njim na ljubo. — Koroški dež. predsednik, baron Schmid Zabierow lotéva se z vso resnobo žganja. Ukaz za ukazom izdaja zoper to uimo, ki je doma po celem Koroškem, najbolj pa še v nemških krajih. V Plajberku so si slov. kmetje napravili „posojilnico“. Prav tako, čemu bi drugod iskali denarja, ko si pomagajo lahko sami, ako pride njih kateri v zadrego. — V Št. Vidu na Gorenjskem imajo sedaj novo šolo, uče se v njej plesti koše iz vrbja. To je srečna misel, vredna da se je poprimejo tudi naši kmetje, kjer so tla pripravna za vrbje. Družba sv. Cirila in Metoda se po Kranjskem množi in vzbuja upanje, da prepreči marsikje šulvereinu krive poti. — Goriško pol. društvo „Sloga“, ima dne 23. avgusta občni zbor, ter pripravlja za-nj sila važne predloge. Vodja dež. gluhonemnice v Gorici, A. vitez Pavletič je dne 2. avg. umrl, pokopali so ga na dež. stroške v priznanje njegovih velicij zaslug. — Po vsem Primorju straši še sedaj kolera. V Trstu vzboli jih po 5 do 6 in umrje jih vedno troje ali čvetero. Na Herpeljski železnici se je vsled nje prenehalo delo in sejmi so se prepovedali. — V Reki pojema ta strašna bolezen, zato pa se razširja po vaséh na hrvaških mejah. — Na vseučilišču v Zagrebu uči dr. Spevec, profesor prava, protiverski in vsled

tega je po celem Hrvaškem velika nevolja zoper njega. No mož menda ne zna veliko teh reči, za katere vleče plačo, zato pa se vtika v stvari, katerih ne umeje. Nahaja se tacih učenjakov tudi drugod po — šolah. — Minister Tisza je, kakor se hvali, pri cesarju v Ischlu dobro opravil in dobó za to Madjarija bojda neko zadostenje. No mi ne vemo, čemu da bi bilo tako „zadostenje“ in torej le želimo, da jim pride, toda tako, kakor ga zasluži oholi Madjar. *)

Vnanje države. Srbska skupščina ni bila dolgo vkup, vlada je poslala poslance že domov, brž ko ne zato, ker jim ne zaupa dalje. Doslej pa so bili pridni otroci, kajti vzprejeli so do mala vse predloge vlade. — Kakor je podoba, skuša se Rusija sprijazniti s Turčijo in je ruski car poslal sultanu lastnoročno pismo in dragoceno darilo iz krznine. No posebno debelo ne bode to prijateljstvo. Ruski minister grof Giers je prišel v Berlin, toda z Bismarkom se boja ne snide, toda to dé malo, saj je Bismarkov sin v Berlinu. Pri njem menda tudi kaj opravi, ako ima kaj na srcu. — Po Nemčiji godi se kat. cerkvi sedaj bolje in bogoslovja, poprej zatrta, ustajajo sedaj v novo in upamo krepko življenje. — V Belfastu so bili v soboto novi nemiri od delalcev in v poboju med njimi in redarji jih je blizu 50 obležalo. Brez uzroka pač ti vedni nemiri niso, čas je tedaj, da se poišče ter odstrani, ako je mogoče. — Na Angleškem ste se obe zbornici sešli in se jima je novo Salisburyjevo ministerstvo predstavilo. Irci niso obupali ter bodo tudi sedaj terjali svoje pravice, a se ve, da jih še sedaj ne bodo dosegli. — Ministerstvo Španjske kraljice je na odhodu, brž ko ne pa kraljica ne vzprejme njih slová. — Vojni minister, Boulanger, je kar čez noč postal slovit mož, govori in piše se kakor po francoskih, tako tudi po drugih listih veliko o možu a nam se zdi, da bo kmalu, morebiti že čez noč, konec njegove slave, kajti baharije se kmalu naveliča trezno ljudstvo. — Sv. Oče so v posebnem pismu pohvalili oo. jezuvite. Kakor se čuje, bodo si v Rimu postavili lastno tiskarno, v njej se bodo samo kat. znanstvene reči tiskale. — V Italiji godé se čudne reči, v dveh mestih, v Forli in Raveni, izvolili so si poslanca — ubojnika, v Rimu pa nemaniča Coccapielera, moža, ki še menda ne ve, kake da so šole znotraj. — V severni Ameriki se jamejo braniti tujcev, vsled naj-novejše postave ne more tujec nakupiti si več posestva. Izpoznali so, če tudi nekaj pozno, da tujec nima srca za domačijo, a tem širja usta in — žepe. Tout comme chez nous.

*) Sedaj ga že imajo v pismu, katero so svitli cesar ministru Tiszi poslali. Ured.

Za poduk in kratek čas.

Lurška mati božja.

Dne 7. avgusta.

Srečni den (7. avg.) tedaj si napočil. Ura je že štiri odbila, urno na noge in srčno na božjo pot — k Materi božji v Lourdes! Toda ne prenaaglimo se! Treba je prej v cerkev stopiti in se z božjim kruhom okrepčati za tako dolgo pot. Marijinemu varstvu se priporočiti in angelja božjega si varuha naprositi:

Zdaj je Oče nebeški že poslal svojega angelja ter mu je zapovedal, da nas varuje na vseh naših potih, na celem potovanju ter da nas srečno tje in nazaj pripelje. Zdaj je že tudi angelj opasan, tedaj hitro povežem svoje culice tudi jaz ter primem za popotno palico in hajdi — na železno cesto!

Hitro po šestih hlapon veselo zažvižga, zdrdra iz postaje, zaropče po Dravinem mostu in takoj zavije na koroško stran. Srečno, dragi Maribor, za kake tri tjedne, na svidenje, dragi prijatelji — z Bogom!

Posebni vlak, ki pelje prvokrat romarje iz cele Avstrije k Materi božji v Lourdes, zapusti še sicer le 9. avgusta ob petih popoldne Dunaj, toda meni ni kazalo potovati okoli na Dunaj, ampak kar naravnost na Tirolsko v Inomost sem se napotil, in tam se pridružim z drugimi slovenskimi romarji, z onimi lurškimi potovalci pa na Lovrenčevo ob sedmih zjutraj. Drugi uzrok pa, da ne grem na Dunaj, je ta, ker sem tam že bil, a na Tirolskem še ne, in ker Tirolska dežela slovi ter je vendar vredna, da si jo človek pogleda na par dni.

Mi se tedaj tiramo na železni cesti proti Koroškemu. Kmalu zagledam Ruško Marijo in zdihnem: Ave Maria — zdrava Marija! daj nam srečno domov priti! Potem gre pot po tesni dolinici, po kateri se Drava zvija, ker jo visoki bregovi odbijajo, in tesno je bilo tudi meni pri srci podavšemu se na tako dolgo pot. Pri Prevaljah na Koroškem se začne svet odpirati in hitro je minola tudi tesnoba v srcu. Lepo in in široko Celovsko polje se razprostira pred nami, res slov. svet je lep! Na levi strani sem videl skoz oknice najprej mogočno goro, — gospo Peč, toda ona nam tokrat ni hotela pokazati svojega visokega čela, bila je omrežena z megljami. Za njo so nastopile Karavanke, ki stojijo, kakor ogromna stena med Koroško in Kranjsko. Takega plota bi trebalo med dvema sosedoma, ki se ne trpita.

V Celovcu toliko, da smo se oglasili in hitro smo jo zavili okoli Celovskega jezera proti Beljaku. Zopet lep kos sveta, prava obljudjena dežela! Škoda le, da silijo tje židje. Iz snažnih gradov in gradičev, katerih je kar nasajenih okoli tega jezera, povsodi molé židovi